

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع تالار شهر با رویکرد تعاملات اجتماعی اقوام ساکن در شهر مقدس قم برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهاب دانش قم

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدسپهر ابن علی - دانشجوی کارشناسی ارشد ، گروه معماری ، دانشگاه شهاب دانش قم ، ایران

محمد رحمانی قصبه - دکترای تخصصی معماری دانشگاه برلین آلمان ، عضو هیات علمی دانشگاه شهاب دانش قم ، ایران

خلاصه مقاله:

با نگاهی به تاریخ بشر می توان به این اصل دریافت که انسان اصولاً موجودی اجتماعی و جمع گرا است ، اما گذر زمان ، ظهور تکنولوژی و ابزار های ارتباطی مدرن و از طرفی ماشینی و کار محور شدن جوامع مدرن موجب افزایش فرد گرایی و عدم شرکت افراد در پویایی و تعاملات اجتماعی جوامع و شهر ها شده است . و همچنین با رشد شبکه های اجتماعی شاهد کاهش تعاملات حضوری و رو در روی عموم مردم با یکدیگر هستیم . ارتباط و تعامل انسان ها در دنیای مجازی با دنیای واقعی متفاوت است در تعامل رو در رو انسان ها با یکدیگر آشنا می شوند ، انس و الفت می گیرند و این تعاملات حضوری بسیار پایدار تر و تاثیرگذار تر از تعاملات مجازی است . با توجه به این امر که تعاملات اجتماعی ، فرهنگی موجب شکل گیری هویت اصلی یک شهر است و در واقع بر اساس نیاز انسان ها چهره ی واقعی شهر شکل می گیرد و همچنین با توجه به این امر که بسیاری از دست آورد های اصلی بشریت نتیجه ی تعامل و برقراری ارتباط و پویایی اجتماعی است ، ما به عنوان معمار وظیفه داریم بستر شهر ها و اماکن را گونه ای طراحی کنیم که افراد را دعوت به تعامل و پویایی جامعه کند . با توجه به تحقیقاتی که در این زمینه انجام گرفته اماکن عمومی نقش بسیار مهمی در ایجاد این دعوت کنندگی دارند به گونه ای که می توان گفت اماکن عمومی ابزاری جهت ارتباطات و مراودات شبکه های اجتماعی ، مکانی برای رویارویی و مراسم شهروندی و مدیریت و هماهنگ سازی فعالیت های شهروندی بیان کرد . به بیانی دیگر فضاهای عمومی و شهری ظرف فعالیت های شهری و بستری برای تعاملات اجتماعی و زمینه ساز شکل گیری سرمایه اجتماعی به شمار می آیند . در این فضاهای فرصت آن وجود دارد که برخی از مرز های اجتماعی شکسته شوند و برخورد های از پیش تدوین نیافته به وقوع بپیوندند و افراد در یک محیط اجتماعی مانند فرهنگسراها ، کافه کتاب ها و محل بازی کودکان با هم به تعامل و گفت و گو بپردازند . و به نحوی می توان گفت نبود یا کمبود فضای گفتمان شهری باعث رشد شبکه های مجازی گردیده است که این شبکه ها می توانند انسان ها را از یکدیگر دور و گاهی موجب ناهنجاری های اجتماعی گردند . این فضاها باید به گونه ای اداره شوند تا در جهت منافع عمومی باشند بنابراین شرط اساسی یک فضا به عنوان فضای عمومی این است که در آن فعالیت های اجتماعی و اختیاری صورت گیرد . تعامل اجتماعی خود به معنای ایجاد ارتباط میان دو نفر یا بیشتر است که منجر به ایجاد واکنشی میان آنها شود که این تعاملات خود می تواند به عضویت آن افراد در گروه ها و شبکه های اجتماعی شود که در نتیجه موجب ایجاد پویایی در جامعه و کاهش فرد گرایی می شود . اما برای دعوت افراد به تعامل در این فضاها باید نکاتی را رعایت کرد که فیلسوفانی مانند اپلیارد و کالن ، هال ، زوکر و ... هر کدام به بخشی از آنها اشاره کردند نکاتی مانند : ایجاد تناسب میان فضا با محیط های اطراف ، ایجاد حس آسایش ، ایجاد حس اکتشاف و رازآمیزی در فضاهای شهری ، نقش مبلمان یک فضا در ایجاد حس آسایش ، ایجاد محیطی خلاق و دارای حق انتخاب ، که تمامی این نکات خود موجب ایجا ...

کلمات کلیدی:

مجتم تالار شهر - تعاملات اجتماعی - قومیت - قم - فرهنگ - رضایتمندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928110>

